

lamisse lada aial, kus ükski ennamiste teise järrele ei kula, ja keige wõhheminne ühhe wõtima wõdra lapse järrele. Kui se armeto lomokenne nüüd ka ärrasurreb, sest et üsna ilma abbita olli mahha jänud, efs se ei saaks meie süddamele rängaks koor- maks, ehk efs se ei tulleks üsna meile sur- ma süüks! Weel on pool pääw ees. Olle hea mees, ja panne agga warsti wantrit walmis, siis jouan küi senna, ja saan enne pimmedat jälle koio."

Senni kui perremees pole nukra melega sedda soido asja toumetas, ja naene ennast kermeste olli ehhitanud, õppetäs wanna mees omma minniat sedda ulitsatte teed seäl lünnas ni selgeste, et pididi ilma eksi- matta selle mata kohta üllesteidma. Nenda se läks ka keik nou möda korda.

Se wanna lesknaene heitis selsammal filmapiikmissel hinge, kui noor perrenaene temma uksest sisse astus. Kõrismikkut kutsuti senna. Külla naene andis temmale sedda matmisse rahha kätte, mis olli hool-

sa melega selle tarwis kasa wõtnud, mäs- sis sedda lapsokest, kes süggawaste mag- gas, temma padja ja tekki sisse, wõttis tedda süllesse ja astus temmaga wantri peäle. — Soit koio pole läks ni heaste, et siis, kui ka selgeste touis, naene omma perre ukse ees olli. Kohhe kui toa sisse astus, hüdis temma issa ja mehhe wasto: Waatge, ma toon teile omma illust wai- nest türekest, kel Maria nimmi on, nenda kui kõrtsi tüdruk mulle temma nimmet teä- da andis. Koggone tee peäl temma ei olle filmad egga juud lahti wõtnud. Praego wast ärkas ülles. Ei sa weel mitte räkida, muido lähhäks wiisiste omma armast wan- na ja noort issa terretama ja tännama." Sedda üteldes olli noor emma omma lapsokest tekkist ja padjast lahti mässeinud, ja toi tedda issa ja mehhe wasto. Olli üks wägga illus ja priik lomoke, kes igga- ühhe peäle suga lähhitas ja ommad piis- sokesed kaenlad üllespididi wälja sirutas, nago tahtis õõida: Jummal olgo tännatud,